

har levet op til at sørge for, at lille Jens har nået at knække læsekoden, efter at han har gået 9 år i skole. Det er dét, jeg har været optaget af. Jeg har ikke været optaget af, at vi bare skal lade stå til og sige, at lærerne gør det godt nok, for jeg synes faktisk ikke, det er godt nok, at der er 18 pct. af børnene, der ikke kan læse, når de går ud af skolen.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg skal takke for Venstres ordførers bekræftelse af forliget, og jeg skal takke for, at Venstres ordfører – hvad der jo i øvrigt er meget forståeligt – ikke har villet tage ansvar for eller svare for, hvad finansministeren har udtalt sig om eller sagt. Vi er mange, der forstår, at man ikke gør det, når det gælder finansministeren i al almindelighed.

Men især med de udmeldinger er der god grund til at være nervøs for, at folkeskolen nu skulle gøres til genstand for besparelser og nedskæringer til finansiering af regeringens skattestop eller dens vidtløftige skatteløfter, som jo står fuldstændig ufinansierede hen i den offentlige debat. Jeg tror, det har været vigtigt for debatten i dag at få slået fast med syvtommersøm, at det ikke sker. Finansministeren er ude i sit helt eget ærinde og på sin helt egen boldgade. Han har ikke rod i Venstre, han har ikke rod i regeringen, og han har ikke rod i folkeskoleforliget, når han udtaler sig sådan til aviserne, som han gør i dag.

Kl. 14.50

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Jeg vil godt slå fast med det samme, at jeg tror ikke, der er ét eneste parti herinde, der ikke er interesseret i, at fagligheden skal styrkes, og at det er uacceptabelt med de 18 pct. – ikke ét parti. Jeg har ikke hørt på noget tidspunkt, at man ikke skulle være interesseret i det, så det er vi alle interesseret i. Vi er måske bare ikke enige om måden til at nå de resultater på, det er forskellen. Men lad det nu være.

I dag har kommunerne jo de vejledende mål osv., osv., men nu bliver det altså til en statsstyret skole, hvor man kan sige, at ministeren fastsætter de bindende mål. Men hvad er det i den overgang fra det vejledende til det bindende, der skulle bevirke, at lærerne fremover gør tingene helt anderledes, så det faglige niveau går op og vi får den styrkelse? Hvad er det, der gør,

at det skulle betyde en ændring som sådan? Jeg spurgte også om det før, men jeg synes ikke, jeg fik noget svar på det.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Lige til hr. Thomas Adelskov: Det er i hvert fald ikke mit parti, der taler om skattelettelser, vi er fuldt tilfredse med, at der er et skattestop.

Med hensyn til finansministerens udtalelser må jeg altså endnu en gang sige, at jeg er ikke finansministeren. Derfor vil jeg foreslå, at man retter spørgsmålet til finansministeren, og der er altså mange muligheder her i Folketinget for at gøre det.

Til fru Bodil Kornbek angående spørgsmålet om, hvad jeg tror, der gør, at lærerne vil gøre det anderledes: Jeg beklager meget, at jeg ikke fik svaret før.

Jeg tror, der er en del lærere, som ikke behøver at gøre noget som helst anderledes, fordi de faktisk gør det, de skal. Men jeg har snakket med en del nye, unge lærere, der har sagt: Det er faktisk en hjælp for min planlægning, at jeg har horisonten. Når jeg underviser på mellemtrinnet i dansk, ved jeg, hvilken progression det forventes at mine elever skal igennem. Jeg kender ikke bare slutmålet, men jeg ved også, hvad man har af forventninger undervejs.

Det er lige præcis det, de bindende trinmål er udtryk for, og derfor tror jeg faktisk, at der vil være nogle lærere, som vil sige: Det er faktisk et knaldgodt redskab, for det gør, at jeg føler mig mere tryk i min undervisning. Det har jeg hørt, specielt fra nogle af de yngre nye lærere.

Men fru Bodil Kornbek har da ret i, at der vil være lærere, som ikke nødvendigvis ændrer deres måde at arbejde på, og så er det mit håb, at når man sidder til skole-hjem-samtalen sammen med barnet, tager forældrene en snak med læreren. Hvis det er sådan, at forældrene siger: Almindeligvis må vi forvente, at man er nået så og så langt og er på det og det trin, når man går i 4. klasse, men Jens og Sofie er meget, meget langt fra det – ja, så ville jeg synes, det er naturligt, at man som forældre tager snakken med læreren om, hvorfor det kan være.

Det kunne godt tænkes, at lærerne måske ikke helt havde fanget, hvad det er for en måde, Jens og Sofie bedst lærer tingene på, og jeg tror, at vi kan bidrage til at få indfanget flere af de tilfælde, hvor vi oplever, at Jens og Sofie går for længe, før man bliver klar over, at der skal noget andet til, for at de faktisk kan lære noget.